



ČESKÁ REPUBLIKA

**R O Z S U D E K**

**J M É N E M R E P U B L I K Y**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **Obec Cítov**, se sídlem Cítov 203, zastoupený JUDr. Petrem Zikmundem, advokátem se sídlem Macharova 376, Mělník, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem tř. Kpt. Jaroše 1926/7, Brno, o žalobě proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 9. 12. 2013, č. j. ÚOHS-R304/2012/VZ-23986/2013/310/MMI, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 18. 2. 2016, č. j. 30 Af 9/2014 - 41,

**t a k t o :**

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

**O d ů v o d n ě n í :**

**I. Vymezení věci**

[1] Žalobkyně uveřejnila dne 1. 7. 2011 oznámení užšího řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Revitalizace společenského zařízení“. Předmětem této zakázky byla rekonstrukce dvoupodlažní budovy bývalého kina. Současně žalobkyně omezila počet zájemců, kteří budou vyzváni k podání nabídky, na pět. Jako objektivní kritérium pro omezení počtu zájemců zvolila náhodný výběr provedený losem.

[2] Ve stanovené lhůtě zaslalo žalobkyni sedm zájemců žádost o účast, přičemž všichni prokázali splnění požadované kvalifikace. O losování pěti z nich dne 27. 7. 2011 byl vyhotoven notářský zápis. Z něj mimo jiné vyplývá, že los byl proveden prostřednictvím

elektronického zařízení – notebooku ACER Travel Mate 5542-P344G50Mnss. Toto losovací zařízení bylo dne 16. 9. 2011 zajištěno Útvarem pro odhalování korupce a finanční kriminality Služby kriminální policie a vyšetřování Policejního prezidia České republiky (dále jen „policejní orgán“). Pro trestní řízení byl poté 1. 12. 2011 znaleckým ústavem Risk Analysis Consultants, s. r. o. vypracován znalecký posudek z oboru kybernetika, z něhož vyplynulo, že *„zařízení není zabezpečeno proti zmanipulování výsledků losování, naopak, je cíleně vytvořeno způsobem, který umožňuje manipulaci výsledků losování“*.

[3] Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“) poté vydal 17. 10. 2012 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S22/2012/VZ-6708/2012/550/JHn, v němž konstatoval, že se žalobkyně při zadávání veřejné zakázky dopustila správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách. Nedodržela totiž postup stanovený v § 61 odst. 4 v návaznosti na § 6 zákona o veřejných zakázkách, neboť 27. 7. 2011 provedla losování v rozporu se zásadou transparentnosti, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Za spáchání tohoto deliktu uložil žalobkyni pokutu ve výši 300.000 Kč. Na základě znaleckého posudku považoval totiž za jednoznačně prokázané, že losovací zařízení, které bylo použito, nebylo zabezpečeno proti manipulování, a mohlo tak dojít k ovlivnění výsledků losování. Uvedl rovněž, že není podstatné, zda ke zmanipulování losování v posuzovaném případě skutečně došlo či nikoliv – rozhodující je pouhá pochybnost o řádném průběhu losování.

[4] Závěry ÚOHS potvrdil k podanému rozkladu žalobkyně v záhlaví označeným rozhodnutím i jeho předseda (dále jen „žalovaný“). Rovněž ten se ztotožnil se závěrem, že k porušení zásady transparentnosti postačí, pokud je znaleckým posudkem prokázáno, že losovací zařízení bylo uzpůsobeno k ovlivňování losování. Výši pokuty žalovaný po přezkoumání skutkově obdobných případů snížil na 90.000 Kč, aby odpovídala pokutám ukládaným v těchto případech a také závažnosti spáchaného deliktu.

## II. Řízení před krajským soudem

[5] Proti rozhodnutí o rozkladu brojila žalobkyně žalobou u Krajského soudu v Brně. Uvedla, že v řízení použitý znalecký posudek neměl charakter znaleckého posudku dle § 56 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ale pouze listinného důkazu dle § 53 správního řádu. Průběh losování byl osvědčen notářským zápisem, který prokazuje pravdivost toho, co je v něm osvědčeno či potvrzeno. Z tohoto notářského zápisu nevyplývají žádné skutečnosti nasvědčující tomu, že losovací zařízení nepracovalo na deklarované bázi náhodného výběru, jak dovozuje žalovaný. Žalobce zároveň vynaložil veškeré úsilí, aby se z odpovědnosti za správní delikt ve smyslu § 121 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách vyvinil.

[6] Krajský soud žalobu zamítl.

[7] Konstatoval, že dle § 64 odst. 4 zákona o veřejných zakázkách platí, že objektivním kritériem může být rovněž náhodný výběr provedený losem. Zadavatel přitom může použít elektronické nástroje pouze za předpokladu, že jejich použití neporušuje zákaz diskriminace. Losování musí být provedeno za účasti notáře, který jeho průběh osvědčí.

[8] Notářský zápis jako veřejná listina zakládá vyvratitelnou domněnku pravdivosti toho, co je jím osvědčeno. Žalobce však zcela neprávě vyvozuje, že zápis navíc osvědčuje řádný průběh losování. Notář se však nemůže sám k technickým otázkám odborně vyjadřovat. Jeho zápis zachycuje pouze obsah úkonu, tedy průběh losování, aniž by skutečnosti technického charakteru v něm uvedené bylo možno považovat za skutečnosti skutečně osvědčené. Pro posouzení, zda losovací zařízení bylo či nebylo zabezpečeno proti zmanipulování, není proto podstatné, že je notářský zápis veřejnou listinou.

[9] K technickému stavu losovacího zařízení byl vypracován znalecký posudek. Z něj vyplývá, že zařízení nejen nebylo zabezpečeno proti případné manipulaci, ale dokonce k ní bylo přímo uzpůsobeno. Z ustálené judikatury přitom vyplývá, že pro porušení zásady transparentnosti postačí, že okolnosti případu vzbuzují odůvodněnou pochybnost o férovosti průběhu losování. K tomu může dojít i v případě, že k žádné manipulaci nedošlo. Pochybnosti mohou vzejít i z pouhé neschopnosti působit navenek při losování férově. V tomto ohledu je znalecký posudek důkazem klíčovým a dostatečným. Losovací zařízení umožňovalo reálnou manipulaci s losováním, což pro důvodné pochybnosti o transparentnosti provedeného losování postačuje, a nebylo proto třeba provádět další dokazování.

[10] Na tomto závěru nic nemění ani žalobcem namítaná prodleva mezi losováním a zajištěním notebooku, resp. zpracováním znaleckého posudku. Je zřejmé, že notebook obsahoval losovací software, který umožňoval manipulovat losování. Ostatně žalobkyně ani nic jiného netvrdí a neuvádí například, že by v rozhodném období používala jiný losovací program, umožňující korektní losování. Navíc ze zprávy společnosti Inženýrské služby Hradec Králové s. r. o. (společnost, která na základě smlouvy zajišťovala hardware pro omezení počtu zájemců losováním) z 12. 9. 2011 vyplývá, že předmětné losovací zařízení bylo využíváno k omezení počtu zájemců o veřejné zakázky v období od 13. 7. 2011 do vydání tohoto sdělení, tedy i při losování 27. 7. 2011.

[11] K námitce žalobkyně, že v jejím případě mělo být aplikováno ustanovení o liberaci, soud uvedl, že skutečnost, že se zadavatel při výkonu práv a povinností souvisejících se zadávacím řízením nechá zastoupit jinou osobou, jej nez bavuje zodpovědnosti za dodržování zákona (včetně požadavku transparentního průběhu zadávacího řízení).

### III. Kasační stížnost

[12] Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) napadá rozsudek krajského soudu kasační stížností pro jeho nezákonnost a nepřezkoumatelnost, tedy z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.).

[13] Při losování byl použit notebook, který byl 16. 9. 2011 (tedy více než 6 týdnů po losování) zajištěn orgány trestního řízení. Poté jej zkoumal znalecký ústav Risk Analysis Consultants, který vydal 1. 12. 2011 posudek pro trestní řízení. V tomto posudku je stav notebooku popisován k 19. 9. 2011 a způsob jeho užívání v září 2011 a jsou popisována zajištěná data o účastnících, která jsou odlišná od dat účastníků losování 27. 7. 2011.

[14] Krajský soud považoval tento znalecký posudek za klíčový a dostatečný důkaz. Námitkou stěžovatelky, že posudek má ve správním řízení charakter listinného důkazu a že nejde o znalecký posudek ve smyslu § 53 správního řádu, se přitom vůbec nezabýval. Závěry znaleckého posudku není prokazován stav notebooku jako losovacího zařízení k 27. 7. 2011, posudek se ke stavu notebooku k tomuto dni vůbec nevyjadřuje.

[15] K námitce stěžovatelky, že průběh losování je osvědčen notářským zápisem, posoudil soud tento zápis pouze z pohledu § 79 zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), a dospěl k závěru, že pro posouzení, zda losovací zařízení bylo či nebylo zabezpečeno proti zmanipulování výsledků losování, není podstatné, že je notářský zápis veřejnou listinou. Dle stěžovatelky v případě, že otázka zmanipulovanosti losovacího zařízení není řešena v notářském zápisu a současně nebyl proveden jiný důkaz o stavu zařízení použitého dne 27. 7. 2011, nelze na základě znaleckého posudku z listopadu 2011 dospět k závěru, že se losovací zařízení 27. 7. 2011 nacházelo ve stavu nezabezpečeném proti zmanipulování výsledků losování. Takovýto závěr by byl aplikací presumpce viny.

#### IV. Vyjádření ke kasační stížnosti

[16] Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že ve věci provedený znalecký posudek je důkazem relevantním. Ustanovení § 51 správního řádu nepřiznává jednotlivým důkazním prostředkům různou váhu či hodnotu. Ať už by byl posudek považován za listinný důkaz dle § 53 správního řádu, nebo za znalecký posudek podle § 56 správního řádu, na závěrech, na nichž stojí napadené rozhodnutí, by se nic nezměnilo. V souvislosti s možností použít posudky vypracované v rámci řízení trestního také v řízení správním poukázal žalovaný na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2015, č. j. 1 As 168/2014 - 27, ze dne 27. 8. 2014, č. j. 1 As 97/2014 - 39, ze dne 30. 1. 2008, č. j. 2 Afs 24/2007 - 119 a ze dne 22. 7. 2009, č. j. 1 Afs 19/2009 - 57.

[17] K námitce, že znalecký posudek týkající se notebooku nebyl relevantní, neboť byl proveden až několik týdnů po losování, žalovaný uvedl, že férovost losování byla narušena samotnou skutečností, že losování proběhlo notebookem, který obsahoval program umožňující manipulaci s losováním. Otázka, kdy byl notebook zabaven a zkoumán, je irelevantní.

[18] K notářskému zápisu žalovaný odkázal na rozsudek ze dne 6. 11. 2013, č. j. 1 Afs 64/2013 - 49, a konstatoval, že zápis pouze zaznamenává úkony tak, jak proběhly - nevypovídá nic o tom, zda losování proběhlo férově. Přítomnost notáře u losování a sepsání notářského zápisu o jeho průběhu tedy není zárukou či osvědčením, že losování proběhlo v souladu se zákonem a se zásadou transparentnosti.

#### V. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[19] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou, a je tedy projednatelná.

[20] Kasační stížnost není důvodná.

[21] Soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Tu stěžovatelka spatřuje ve dvou aspektech. Jednak se soud nezabýval její žalobní námitkou ohledně charakteru znaleckého posudku ve správním řízení, jednak se dle ní nevyjádřil k námitce, že posudkem nemůže být prokázán stav losovacího zařízení ke dni losování, neboť posudek je pozdějšího data.

[22] Ani jedna z těchto námitek není důvodná, rozsudek je přezkoumatelný.

[23] Stěžovatelka v žalobě toliko konstatovala, že vzhledem k tomu, že posudek byl žalovanému poskytnut policejními orgány, neměl ve správním řízení charakter posudku dle § 56 správního řádu, ale pouze listinného důkazu dle § 53 správního řádu. S tímto konstatováním však nespojila žádné další tvrzení, resp. výtku vůči postupu správních orgánů. Krajský soud se k této otázce explicitně nevyjádřil. Nicméně z textu jeho rozhodnutí je patrné, že sám s posudkem pracuje právě jako s listinným důkazem (na str. 8 rozsudku uvádí, že správní orgán I. stupně „*ve svém rozhodnutí vychází z listinných důkazů, zejm. znaleckého posudku*“), který je zároveň důkazem klíčovým (str. 11 rozsudku).

[24] Ostatně i ÚOHS v bodě 47 svého rozhodnutí uvádí, že: „*znalecký posudek má charakter listinného důkazu ve smyslu ust. § 53 správního řádu, neboť byl opatřen Policií ČR a nikoliv postupem podle ust. § 56 správního řádu. Přestože je znalecký posudek důkazem ve smyslu ust. § 53 správního řádu, má Úřad povinnost jej zkoumat a jako důkaz jej hodnotit v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů. Znalecký posudek je v předmětném správním řízení klíčovým důkazem, a proto mu Úřad přisoudil nejvyšší důkazní sílu.*“

[25] Žalobní tvrzení stěžovatelky tak nelze považovat za nezodpovězenou žalobní námitku, ale spíše za konstatování stavu, z něhož jak správní orgány, tak i krajský soud vycházely. Krajský soud nepochybil, jestliže se tímto obecným tvrzením výslovně nezabýval.

[26] Nad rámec námitek je vhodné poznamenat, že se Nejvyšší správní soud použitelností podkladů vyhotovených v rámci jiných řízení opakovaně zabýval. Dospěl k závěru, že „*mohou-li být podle § 50 odst. 1 správního řádu podklady pro vydání rozhodnutí podklady od jiných orgánů veřejné moci (tedy nepochybně i od Policie České republiky či okresního soudu rozhodujícího v trestní věci), lze nepochybně dospět k závěru, že důkazní prostředky opatřené v souladu se zákonem v trestním řízení jsou důkazními prostředky, kterými lze provést důkaz v následném správním řízení*“ (srov. rozsudek ze dne 17. 6. 2015, č. j. 1 As 168/2014 - 27). Tedy ani samotné využití důkazních prostředků opatřených v rámci trestního řízení nebylo pochybením (byť tímto směrem kasační námitka nesměřuje).

[27] Dále je dle stěžovatelky rozsudek nepřezkoumatelný, neboť se krajský soud nevyjádřil k žalobní námitce, že závěry znaleckého posudku není prokázán stav notebooku k 27. 7. 2011, kdy losování proběhlo.

[28] Krajský soud se však k této námitce podrobně vyjádřil na str. 11 rozsudku, kde uvedl: „podle názoru soudu je rozhodné, že již v důsledku nestandardní funkcionality losovacího programu umožňující modifikované losování jsou dány pochybnosti o transparentnosti losování a nic na nich nemění ani žalobcem namítaná časová prodleva mezi losováním (27. 7. 2011) a zajištěním notebooku (16. 9. 2011), resp. zpracováním znaleckého posudku (prosinec 2011). Ve světle všech výše uvedených skutečností je totiž zřejmé, že použitý notebook obsahoval losovací software – program a tento program umožňoval manipulovatelnost losování. Ostatně žalobce ani nic jiného netvrdí a neuvádí např., že v rozhodném období – duben 2011 - používal losovací program jiný, umožňující toliko korektní losování. Žádné takové tvrzení či jiná indicie zpochybňující závěry žalovaného vznesena nebyla a ani ze spisového materiálu nevyvstala. Navíc ze zprávy společnosti Inženýrské služby Hradec Králové s. r. o. ze dne 12. 9. 2011 je potvrzeno, že předmětné losovací zařízení bylo využíváno k omezení počtu zájemců o veřejné zakázky v období od 13. 7. 2011 do doby tohoto sdělení, tj. i při losování dne 27. 7. 2011“. Ani z tohoto hlediska není rozsudek nepřezkoumatelný, názor krajského soudu na přdestřenou otázku je z rozhodnutí zcela jasně patrný.

[29] S rozdílem mezi datem losování a datem zajištění k němu použitému notebooku policejními orgány spojuje stěžovatelka také další kasační námitku. Dle ní totiž závěr, že k losování 27. 7. 2011 bylo použito losovací zařízení nezabezpečené proti zmanipulování výsledků, čímž se měla dopustit deliktu, nemá oporu ve správním ani v soudním spisu. Znalecký posudek se ke stavu notebooku 27. 7. 2011 nevyjadřuje. Průběh losování byl osvědčen notářským zápisem. Pokud ten se k zabezpečení notebooku proti zmanipulování nevyjadřuje, nelze bez provedení jiných důkazů dospět k závěru, že se zařízení při losování ve stavu umožňujícím manipulaci s výsledky nacházelo.

[30] Ani tato námitka, dovolávající se nezákonnosti rozsudku, není důvodná.

[31] Ohledně charakteru notářského zápisu a jeho vlivu na posouzení transparentnosti losování vzhledem k technickému nastavení použitého notebooku se Nejvyšší správní soud plně ztotožňuje se závěry krajského soudu (srov. str. 8 rozsudku).

[32] Ze správního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že notářský zápis o omezení počtu uchazečů losováním 27. 7. 2011 vyhotovila notářka JUDr. Lenka Leszay, LL.M. Dle tohoto zápisu byla notářka nejprve seznámena s údaji o sedmi zájemcích o veřejnou zakázku, kterým byla následně pomocí notebooku použitého poté i k losování přidělena čísla od 1 do 7. Ing. M. K. seznámila přítomné s průběhem náhodného výběru z uchazečů a umožnila jim provést zkušební losování. Poté stiskla tlačítko „vyčistit losování“ a následně pěti pokliknutími na klávesnici postupně vylosovala pět uchazečů.

[33] Je třeba přisvědčit stěžovateli, že vzhledem k tomu, že uvedené skutečnosti o průběhu losování jsou osvědčeny notářským zápisem, je nutné je považovat za prokázané. Notářský zápis jako veřejná listina zakládá vyvratitelnou domněnku pravdivosti toho, co je touto listinou osvědčeno (§ 53 odst. 3 správního řádu). Stěžovatelka ovšem zcela nesprávně vyvozuje, že notářský zápis navíc osvědčuje řádný průběh losování. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že notářský zápis vypracovaný podle § 79 notářského řádu pouze zaznamenává, jaké skutečnosti se v průběhu losování za přítomnosti notáře udály, nemůže však poskytovat závazné právní hodnocení tohoto skutkového stavu, ani osvědčovat, že se

skutečnosti udály v souladu se zákonem. Skutečnost, že o průběhu losování byl sepsán notářský zápis, proto automaticky nemůže znamenat, že losování proběhlo férově a v souladu se zásadou transparentnosti ve smyslu § 6 zákona o veřejných zakázkách. Může se tedy stát, že i losování, o kterém byl sepsán notářský zápis, bude shledáno v rozporu se zákonem (srov. rozsudek ze dne 6. 11. 2013, č. j. 1 Afs 64/2013 - 49). Stěžovatelka si z pozice zadavatelky veřejné zakázky sama zvolila způsob losování uchazečů prostřednictvím notebooku. Tato její volba (za níž nese stěžovatelka plnou zodpovědnost) z povahy věci vyřadila možnost osvědčit férovost losování notářským zápisem.

[34] Jediným důkazem, o který jak správní orgány, tak i krajský soud opřely svá rozhodnutí, je tedy v rámci trestního řízení vypracovaný znalecký posudek. Jak je vysvětleno výše, takový postup možný je. Otázkou (a nezodpovězenou kasační námitkou) však zůstává, zda lze na základě tohoto posudku dospět k závěru, že se stěžovatelka při losování dopustila deliktu.

[35] Dle § 61 odst. 4 zákona o veřejných zakázkách (ve znění účinném v době rozhodování správního orgánu) mohl být objektivním kritériem pro omezení počtu zájemců rovněž náhodný výběr provedený losem, a to v souladu se zásadami uvedenými v § 6.

[36] V § 6 zákona o veřejných zakázkách je poté zakotvena povinnost zadavatele dodržovat při postupu podle tohoto zákona zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.

[37] Výkladem pojmu transparentnost se v souvislosti s losováním zájemců o veřejnou zakázku Nejvyšší správní soud podrobně zabýval v rozsudku ze dne 15. 9. 2010, č. j. 1 Afs 45/2010 – 159, publ. pod č. 2189/2011 Sb. NSS. V bodě 44 uvedl, že podmínkou dodržení zásady transparentnosti je *„průběh zadávacího řízení takovým způsobem, který se navenek jeví jako férový a řádný. [...] Porušení zásady transparentnosti nastává nezávisle na tom, zda se podaří prokázat konkrétní porušení některé konkrétní zákonné povinnosti. Tyto úvahy platí tím spíše v případě, kdy se přistoupí k losování, protože losování je úkon ze své povahy nepřezkoumatelný.“*

[38] V rozsudku ze dne 20. 6. 2012, č. j. 7 Afs 31/2012 – 55, publ. pod č. 2714/2012 Sb. NSS, poté uvedl, že *„[p]osouzení transparentnosti losování v žádném případě nespočívá v dokazování, zda došlo při losování k manipulaci či nikoliv. Pro porušení zásady transparentnosti postačí, že okolnosti případu vzbuzují odůvodněnou pochybnost o férovosti průběhu losování. K tomu může dojít i v případě, že k žádné manipulaci nedošlo. [...] pochybnosti mohou vzejít i z pouhé neschopnosti působit navenek při losování férově.“* Z uvedeného rozsudku lze dále vyvodit, že po zadavateli veřejné zakázky je nutné požadovat, aby se vyvaroval takových pochybení, která značně snižují průhlednost losování. Je totiž především na zadavateli, aby zajistil transparentnost úkonů, které on sám nebo jím pověřená osoba provádí.

[39] V nyní projednávané věci sice losování navenek samo o sobě zřejmě férově působilo (i z toho důvodu není ve věci relevantním důkazem notářský zápis). Později však bylo prokázáno, že notebook, jenž byl k losování využit, obsahoval program, který umožňoval

výsledky losování manipulovat. Skutečnost, že byl k losování 27. 7. 2011 použit tentýž notebook, který byl 16. 9. 2011 zajištěn policejními orgány a jehož technický stav popisuje znalecký posudek, vyplývá ze zprávy společnosti zajišťující hardware pro losování a ani stěžovatelka ji nikterak nepopírá. Stěžovatelka pouze tvrdí, že pokud byl notebook zajištěn v září, nelze z jeho zjištěného technického stavu vyvozovat závěry o netransparentnosti červencového losování.

[40] S tímto však Nejvyšší správní soud nesouhlasí a naopak se plně ztotožňuje se závěry krajského soudu. Skutečnost, že v notebooku byl nainstalován program umožňující zmanipulovat jakékoliv losování, vyvolává pochybnosti o férovém průběhu všech losování, k nimž byl notebook se softwarem použit (tedy i losování 27. 7. 2011). Tyto pochybnosti jsou přitom natolik silné a opodstatněné, že je možno z nich ve smyslu výše citované judikatury vyvodit závěr o porušení zásady transparentnosti stěžovatelkou.

[41] Na základě znaleckého posudku, který se zabýval stavem notebooku po jeho zajištění 16. 9. 2011 a který tyto pochybnosti vzbudil, bylo tedy možné dospět k závěru, že se stěžovatelka dopustila deliktu, za který byla potrestána. Ani poslední kasační námitka tak není důvodná.

## VI. Závěr a náklady řízení

[42] Stěžovatelka se svými námitkami neuspěla; jelikož Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro zrušení napadeného rozsudku z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.), zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[43] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměla úspěch. Žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

**P o u č e n í :** Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. září 2016

JUDr. Marie Žiškova  
předsedkyně senátu